

Dang Duong Bang 's Artist statement

I work as a professor in Applied Micro and Nano technology at Technical University of Denmark, so every day I work in science during the day and paint at night. The two areas seem separate, but they blend wonderfully in my life. If painting helps me overcome the stress of research work, then science opens up new approaches when I create art. Through experiments, research, and unique ways of asking questions, I apply the thinking of a scientist to breathe new life into each stroke of my painting.

"Self-determination" in art is extremely important. Through that "self", the viewer feels the artist's own style as well as the unique "voice" among thousands of artists. Using many different materials is also a way I want to find the "self" of me in art.

As a scientific researcher, I desire to explore and experiment to find new things. When I lived in Europe, I didn't have the opportunity to try traditional lacquer painting. Therefore, I experimented with making lacquer on new materials such as newspaper, canvas or brown wrapping paper mounted on canvas. When I have painted many brilliant works, or expensive materials like gold plating, I want to challenge myself with minimalism.

With the mindset of a scientist, I like to prove that beauty can exist in the most seemingly discarded or simple things. I like to draw pictures on train tickets while traveling. I feel the warm beauty in the cover of a pizza box, or the brown paper wrapping a breakfast sandwich. I see beautiful memories on napkins, chocolate wrappers from a fun party, concert tickets, a place that holds many memories.

For me, the artist's creativity is not only to find the beauty of luxurious materials but also to see the beauty hidden in the most simple things. From there, they breathe life into seemingly discarded items, creating miracles by giving them a new life, a different value.

Là một gia đình tài trợ Đẳng đa khoa, ban ngày tôi làm khoa học, đêm về tranh. Hai lĩnh vực tưởng như tách biệt, nhưng lại dung hòa một cách tuyệt vời trong cuộc sống của tôi. Nếu hội họa giúp tôi vượt qua căng thẳng trong công việc nghiên cứu, thì khoa học mở ra những cách tiếp cận mới mẻ khi tôi sáng tạo nghệ thuật. Qua những thử nghiệm, nghiên cứu, và cách đặt vấn đề độc đáo, tôi vận dụng tư duy của nghệ sĩ làm khoa học để thổi làn gió mới vào từng nét vẽ trong hội họa.

“Cái tôi” trong hội họa là thứ cực kỳ quan trọng. Thông qua “cái tôi” ấy, người xem cảm nhận phong cách riêng cũng như “tiếng nói” đặc biệt của họa sĩ trong hàng ngàn nghệ sĩ. Sử dụng nhiều chất liệu khác nhau cũng là cách tìm ra “cái tôi” của mình trong nghệ thuật.

Là nghệ sĩ làm nghiên cứu khoa học, tôi khát khao tìm tòi và thử nghiệm để tìm ra điều mới mẻ. Khi sang Châu Âu, tôi không để bị cuốn theo thành công truyền thống. Vì vậy, tôi đã thử nghiệm làm sơn mài trên các chất liệu mới như trên giấy báo, trên vải bìa hay trên giấy gõ nâu. Khi về nhiều tác phẩm rực rỡ, hay những chất liệu đắt tiền như dát vàng, tôi lại muốn thử thách mình với điều tối giản.

Cũng với tư duy của nghệ sĩ làm khoa học, tôi thích chứng minh rằng: đôi khi có thể hiện hữu trong những thứ tưởng chừng như bỏ đi hay giản đơn nhất. Tôi thích vẽ tranh lên những chiếc vé tàu trong khi đi du lịch. Tôi cảm nhận vẻ đẹp ấm áp trong bìa hộp bánh đựng pizza, hay giấy nâu gói bánh mì ăn sáng. Tôi thấy những kỷ niệm đẹp trên tờ giấy ăn, giấy bọc kẹo socola của một bữa tiệc vui, tấm vé hoà nhạc một nơi lưu lại nhiều kỷ niệm.

Sức sáng tạo của người nghệ sĩ không chỉ là tìm thấy sự tuyệt mỹ của những chất liệu sang quý mà nhìn ra được vẻ đẹp ẩn tàng trong thứ bình dị nhất. Từ đó, họ thổi hồn vào những vật phẩm tưởng chừng đã bỏ đi, làm nên điều kỳ diệu khi ban tặng cho chúng một cuộc sống mới, một giá trị khác biệt.